

Anne Olsen

**Mit liv som
TALBLIND**

En personlig beretning

2. udgave

Fotos: Colourboks.dk og egne.

Indholdsfortegnelse

Indledning og forord	4
Spørgsmål og svar	5
Gyldne regler til matematikunderviseren	16
Gyldne regler til forældre	17
Fordele og ulemper	18
Efterord	19

Indledende info

Næsten alle mennesker ved, at der er noget der hedder ordblindhed. De ved bl.a. at det betyder, at man kan have svært ved at læse, og forstå ord og sætninger i tekst. I en del år har ordblinde kunnet få hjælp, dels i skolen, dels som voksne gennem særlige kurser og på VUC.

Derimod er der næsten ingen, der ved, at der findes noget ved navn talblindhed eller dyskalkuli, som det også kaldes.

Kort fortalt så bevirker talblindhed, at man ikke kan forstå og ikke kan arbejde med tal. Nogle kan f.eks ikke forstå tidspunktet 17:35 altså et digitalt ur, i mens andre ikke kan finde ud af det analoge ur. Man kan også have svært ved at forstå eller regne ud hvad 10% rabat betyder på en vare.

Antallet af mennesker, der lider af talblindhed, menes at være næsten lige så stort som antallet af ordblinde og i udlandet har man i mange år kendt til lidelsen. Desværre for talblinde i Danmark har talblindhed været ukendt indtil for nyligt, hvor der er kommet mere viden om dette handicap, og med en voksende viden og forståels kan talblinde i Danmark få håb om en lettere skolegang og et lettere liv.

Forord

Kære læser

Jeg ved ikke, hvem du er, men jeg ved dog, at du er interesseret i at læse denne manual, som jeg har lavet, fordi du enten er matematiklærer (eller lærer generelt), vejleder, forælder eller bare en nysgerrig. Måske er du det hele.

Denne manual er min personlige beretning om, hvordan det er at være talblind i det danske samfund.

På nogle af siderne har jeg nedskrevet nogle "gyldne regler", som jeg har lavet ud fra mit eget perspektiv. Andre talblinde ville sikkert også kunne finde på deres egne regler eller nikke genkendende til nogle af mine.

Reglerne jeg har lavet henvender sig primært til matematiklærere og til forældre med talblinde børn. For hver har jeg lavet 9 regler, som jeg efter eget udsagn synes, er vigtige at vide som enten lærer eller forælder, når man har med en talblind person at gøre

Når du har læst denne lille manual, så vil du vide, hvem jeg er som person samt vide, hvordan livet som talblind kan være. Du vil vide, at det at leve med et handicap som først nu er ved at blive accepteret og talt om, ikke er en dans på roser. Selvfølgelig er livet aldrig kun en dans på roser, men tornene er bare ekstra skarpe, når man lider af et handicap, om det så er talblindhed, ordblindhed eller noget helt andet.

Måske vil du sidde og have en masse spørgsmål og vil vide mere, og det er da også derfor, at jeg har valgt at skrive mine kontaktoplysninger bag i manualen, så du eventuelt kan kontakte mig, hvis du får lyst til det.

Jeg vil igen understrege, at det bestemt ikke er min intention at støde eller fornærme nogen, hvis jeg skriver noget, som måske kan misforståes med de forkerte briller på. Denne manual er helt min egen.

God fornøjelse!

Mig med min HF hue

Om mig

Mit navn er Anne Olsen, og jeg er 26 år gammel. Jeg studerer til mediegrafiker på Syddansk Erhvervsskole i Odense, hvor jeg også bor på kollegium i det nye Cortex Park. Jeg har nu siddet i skolens SKP (skolepraktik, som er for de elever, som desværre ikke har fundet en elevplads) ca. 3 års tid nu efter endt grundforløb.

Oprindeligt er jeg adopteret fra Sydkorea og er vokset op på Langeland i byen Humble med min familie bestående af mine forældre og min lillebror. Min bror er også fra Sydkorea, men vi er ikke i biologisk familie.

Sidste år blev jeg diagnosticeret talblind af en psykolog, der har arbejdet meget med talblindhed.

Hvordan fandt jeg ud af, at jeg er talblind?

Jeg har i hele mit liv vidst, at jeg aldrig ville blive nogen stor matematiker. I hele min barndom og op igennem mit uddannelsesforløb, har jeg været ekstremt dårlig til matematik. Mit niveau er omkring 3-4. klassesetrin.

Det var et familiemedlem, som tilfældigvis havde hørt om ordet talblindhed og nævnte det for mine forældre. Det var omkring 8. klasse. Vi undersøgte det på internettet og kunne så konstatere, at jeg havde symptomer fra de to typer talblindheder der findes. Ikke kun den ene men dem begge.

Hvordan var folkeskolen?

Bortset fra matematiktimerne var min tid i folkeskolen faktisk ok. Jeg er aldrig blevet mobbet, fordi jeg var dårlig til matematik. Jeg havde nogle gode

venner, som hjalp mig, når jeg havde behov for det. Selvfølgelig har nogen sikkert tænkt, at jeg var en temmelig speciel person, men det har nu ikke været noget, som jeg har kunne mærke.

Fra 4. klasse til og med 9. fik jeg specialundervisning. Det startede først med at en underviser kom ind i matematiktimerne og støttede mig der. Efterhånden udviklede det sig så til, at jeg gik et andet sted hen sammen med et par andre fra min klasse og havde så en underviser til at hjælpe os med hver vores ting.

Jeg kan huske, en episode fra dengang jeg var lille og gik sikkert i en 3. klasse. Min matematiklærer sagde, at vi skulle prøve at se tallet for os, når vi skulle regne ting ud. Naiv som man jo er som barn, lukkede jeg øjnene og kunne selvfølgelig ikke se noget tal. De der tallegede med at sige "bom" på et ulige eller et lige tal var ikke sjovt. Jeg sagde jo altid bom på de forkerte tal.

I stedet for at følge klassens matematikbøger endte det, med at jeg sad og regnede i matematikhæfterne, der dengang hed "Rema" og eksisterede i forskellige niveauer.

Jeg har desværre ikke haft de bedste matematiklærere. De fleste har såmænd været flinke nok, men så har der desværre også været dem, som jeg nu kun tænker negativt om, når jeg tænker tilbage.

Vikaren

Der var en episode i 8. klasse, hvor jeg skulle igennem en matematiktest. Klassen havde vores religionslærer i matematik som vikar, og hun var egentlig ikke elsket af os elever.

Jeg blev sat ind i et andet lokale med en matematikprøve, og så skulle jeg ellers bare gå i gang. Jeg fik at vide, at jeg havde en time. Efter lidt tid kom hun tilbage og kunne ikke forstå, hvorfor jeg intet havde lavet endnu. Jeg sagde, at jeg havde glemt min passer i skoletasken, og med en irriteret mine fulgte hun mig tilbage til klasseværelset, for at jeg kunne finde min passer for så at gå tilbage til lokalet.

Da tiden var gået, kom hun tilbage og hentede mig og blev sur over, at jeg slet ikke havde lavet noget. Jeg husker, at jeg blev så ked af det, så min mor som er lærer og dengang arbejdede på min folkeskole konfronterede hende og sagde, at hun altså trådte på en pige, der allerede lå ned.

A-formater

A0	841 × 1189	
A1	594 × 841	Plotter
A2	420 × 594	Plotter
A3	297 × 420	
A4	210 × 297	
A5	148 × 210	
A6	105 × 148	
A7	74 × 105	
A8	52 × 74	

Matematikafleveringerne har bestemt ikke været sjove at sidde med derhjemme. Det var min mor som hjalp mig med lektierne, da min far ikke var så god til det med at "undervise". I bund og grund så var det jo min mor som regnede alle stykkerne sammen, så jeg til sidst kunne sidde og skrive pænt ind med sort kuglepen, men hvor har det dog været en kamp, at sidde der ved køkkenbordet sammen med mor. Hvor har jeg grædt mange tårer af ren og skær frustration og afmagt over ikke at kunne forstå det, som jeg nu skulle lave.

Matematiklæreren

Hende jeg havde som matematiklærer i 8. og 9. klasse, var jeg virkelig glad for, selvom jeg sjældent var i hendes timer med klassen, da jeg var sammen med de andre til specialundervisningen. Men hun var altid så sød og forstående og prøvede virkelig på at være der for mig, selvom jeg ikke kunne få tingene til at hænge sammen. Jeg var tryk ved hende alligevel. Jeg er virkelig taknemmelig over, at hun var der, når jeg havde brug for at blive trøstet. Da jeg til en matematik terminsprøve brød sammen, var hun der for mig, og til 9. classes mundtlig matematikeksamen kom både hun og censor med nogle trøstende ord til mig, da jeg var inde og få min dumpekarakter.

Frivillig matematik

I 8. og 9. klasse tog jeg ekstra matematikundervisning via ungdomsskolen én gang om ugen i to timer. Jeg kæmpede og kæmpede men kom ingen vegne, og underviseren var desværre den type, som ikke kunne forstå, at jeg ikke kunne forstå hende.

Privatskole

10. klasse tog jeg på en privatskole i Svendborg. I matematiktimerne sad jeg og arbejdede i en Rema

for 4. klasse. Min lærer var flink nok, men han lod mig egentlig bare sidde. Selvfølgelig hjalp han mig, hvis jeg spurgte om hjælp, men ellers sad jeg med mit eget, i mens de andre i klassen arbejdede i deres 10. classes bøger.

Selvfølgelig dumpede jeg både den skriftlige og den mundtlige eksamen her også. Det kom bestemt ikke bag på mig, men uanset hvad så er det altid hårdt ikke at bestå et fag.

Jeg kan ikke få mig selv til bare at bebrejde de lærere, jeg har haft i folkeskolen. De vidste intet og kunne intet stille op med mig. De gjorde, hvad de sikkert, mente var det rigtige for mig.

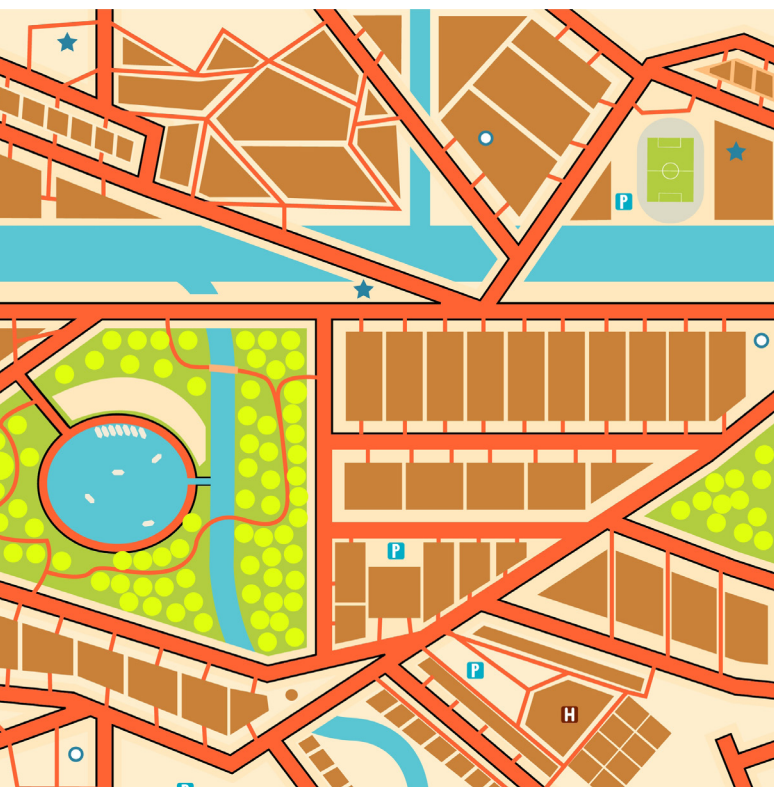
Jeg er normalt ikke typen der bærer nag, men hende religionslæreren som var vikar til matematiktesten har jeg dog svært ved at tilgive. Hendes væremåde overfor mig dengang var uacceptabel, og jeg tror desværre ikke, at jeg kommer til at glemme den dag.

Hvad med den videre uddannelse?

Jeg er HF student fra Svendborg Gymnasium og HF. Også under denne uddannelse havde jeg mine kvaler. Inden jeg begyndte, talte min mor med en studievejleder og med rektor og forklarede dem mit problem. Vi blev lovet, at det nok skulle kunne gå at jeg begyndte på HF.

I 1. HF har man jo alle de matematiske fag. Matematik, biologi, geografi og kemi. Helt ærligt så var det første år virkelig et år, der trak tænder ud! Heldigvis så var der nogle flinke studiekammerater som hjalp, når det kneb for mig at følge med. I matematiktimerne sad jeg og arbejdede i en Rema for 4. klasse, og læreren han lod mig også sidde med det selv. Han var den ældre type, som overhovedet ikke kunne forstå, at det han sagde ikke kunne trænge ind i mit hoved.

I sidste ende så dumpede jeg de fag. Jeg og mine forældre tog efterfølgende en snak med min studievejleder omkring det hele, og min far sendte hende nogle forskellige papirer fra henholdsvis Undervisningsministeriet og fra links omkring talblindhed. Vi fandt bl.a. nogle forskellige paragraffer, hvori der stod bekendtgjort, at gymnasiet faktisk havde pligt til at hjælpe mig på den ene eller på den anden måde.

Opringningen

I vinterferien modtog vi et opkald fra rektoren. Det var min far, der talte med ham. De havde en længere snak omkring mig, mit talproblem og omkring HF studiet. Rektor syntes, at vi skulle overveje min HF. Som han sagde, så kunne det jo være, at jeg egnede mig bedre til sosuassistent uddannelsen. (Det er bestemt ikke ment for at se ned på denne uddannelse MEN! Jeg tænkte virkelig tak for LORT rektor). Sikke en attitude at have som rektor på et anerkendt gymnasium. Min far gav ham en mindre irettesættelse og ja. Så var lysten til at snakke med ham ikke helt så stor mere for min fars vedkommende.

Jeg og min familie var dybt rystede over hans udmelding, og jeg var selvfølgelig temmelig meget oppe at køre og havde svært ved at koncentrere mig om skolen og lektierne, da ferien var slut.

Efter noget tid modtog jeg så et brev fra gymnasiet. Det var et "udsmidningsbrev". Der stod, at efter at jeg havde dumpet det første år, ville man gerne have, at jeg tog min uddannelse op til revision. Jeg var grædefærdig, og det var min mor næsten også.

Vi fik hurtigt arrangeret et møde med min studievejleder og forklarede, hvad der lige var sket. Hun var meget overrasket over rektors udmelding og sørgede for, at vi fik et møde med ham, hvor hun også deltog.

Endnu et HF år

Det endte så med, at jeg fik lov til at tage min HF over 3 år i stedet for de normale 2. Så jeg afsluttede med min klasse 2. HF, og efter sommerferien begyndte jeg så 2. HF igen i en ny klasse.

Jeg har ofte følt mig lidt som en outsider, så det var lidt nervepirrende at skulle starte i en ny klasse, som jo i forvejen var rystet sammen efter et års tid. Jeg fik heldigvis nogle at snakke med, og det hjalp da også på det, at vi var to nye

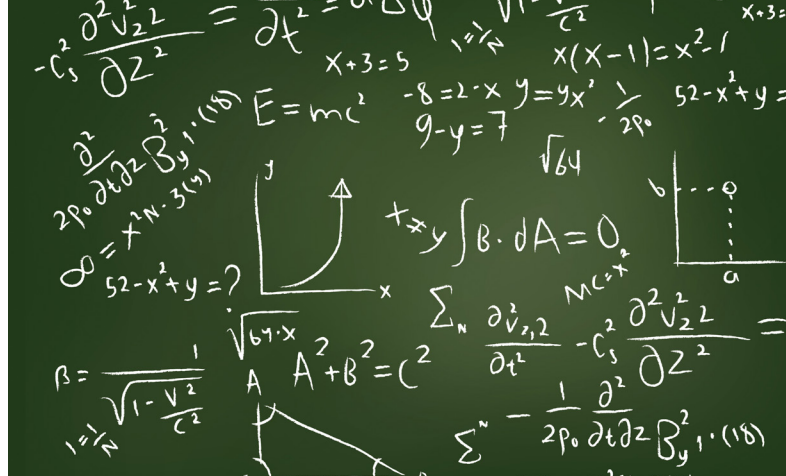
piger, der skulle starte i klassen, så på den måde, var jeg ikke helt alene.

At gymnasiet som sådan ikke havde nogen reel mulighed for at hjælpe mig er en ting, må jeg sige. På den måde vil jeg nu ikke bebrejde dem det helt store.

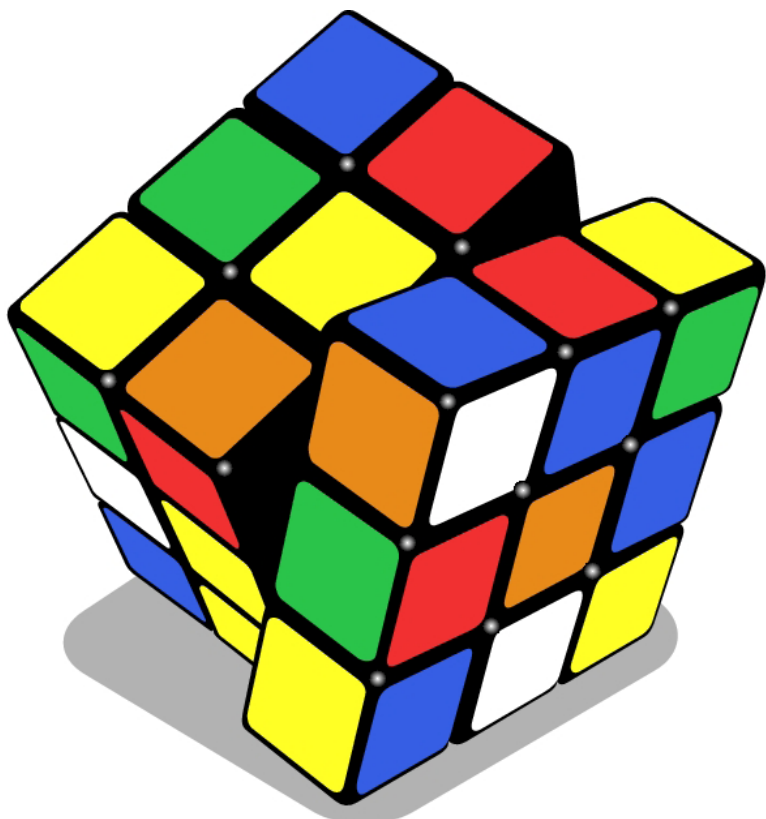
Jeg vil dog sige, at både jeg og min familie stadig synes, at rektors behandling og væremåde overfor os som mennesker OG som "kunder" er dybt uacceptabel. Det kan da godt være, at der ikke var noget, de reelt kunne gøre, MEN de kunne da have gjort et ærligt forsøg. Sådan et gymnasium har da visse kontakter. De kunne da have spurgt til råds andet steds og så bagefter givet os den konklusion, at de havde prøvet at undersøge sagen nærmere, men at de desværre ikke var kommet frem til en konkret løsning. Det havde da været en ærlig sag, og de havde ikke sat sig selv i et dårligt lys.

Øjenåbeneren

Da jeg var ved at afslutte "3. HF", kom min studievejleder en dag hen til mig og spurgte, om jeg ikke

ville sende hende nogle links omkring talblindhed (hun havde åbenbart ikke lige læst de ting, min far havde sendt til hende for lang tid siden). Det viste sig, at skolen havde fået en pige ind, som de anså for at være talblind. Hun var startet i gymnasiet men overvejede nu at droppe ud og begynde på HF i stedet for grundet problemer i matematik. Jeg havde virkelig medlidenhed med pigen, kan jeg huske. Det ville blive et hårdt år for hende selv på HF også. I hvert fald i det første år. Da jeg stadig har kontakt med et par af mine HF lærere ved jeg nu, at gymnasiet har fået sig en såkaldt matematikvejleder. En fornem titel at kunne kalde sig må jeg nok sige. Jeg håber virkelig, at disse vejledere vil blive uddannet med den lille viden, vores samfund nu har om talblindhed.

Påvirker det uddannelsen?

Jeg startede på mediegrafikeruddannelsen på Syd-dansk Erhvervsskole august 2013. Vi var 70 ansøgere om de få pladser, og vi var ca. 18, der kom ind.

Jeg har altid haft svært ved at finde ud af, hvad jeg gerne ville efter min HF. Jeg tog et sabbatår, hvor jeg fik taget kørekort og tog et halvt års billedkunst på VUC i Svendborg.

Studievejlederen

Inden jeg startede på uddannelsen havde jeg nogle samtaler med den daværende studievejleder. Han sagde, at der slet ikke var matematik på uddannelsen, og blev efterhånden mere og mere irriteret på mig, når jeg hele tiden ville være helt sikker. Efterfølgende fandt jeg ud af, at han var tidligere matematiklærer af den ældre generation igen igen, så det var sikkert derfor, at han var lidt negativ omkring mine forklaringer.

På en måde så havde han sådan set ret. Vi har ikke decideret undervisning i matematik, dansk eller engelsk. Hvis man har haft dansk, engelsk og samfundsfag på mindst 10. klasse niveau (mener jeg det er), så kan man få merit for dem. Ellers skal man tage det enkelte fag eller begge på tidspunkter efter dagens anden undervisning.

Det som han ikke tog højde for, var alle de ting i den grafiske branche, som kræver en vis matematisk udregning og logik. Det er lidt svært for mig at forklare. Men jeg tænker bl.a. på centimeter, meter og millimeter f.eks. Også pixels altså et billedes opløsning som helst skal være på et bestemt antal, når billedet skal ses på på computerskærmen og et andet tal, hvis billedet skal bruges til tryksager.

New Document

Document Preset: [Default]   OK

Intent: Print   Cancel

Number of Pages: 1   Facing Pages   Save Preset...

Start Page No: 1   Primary Text Frame   Fewer Options

Page Size: A4

Width: 210 mm   Orientation:

Height: 297 mm

Columns

Number: 1   Gutter: 4,233 mm

Margins

Top: 12,7 mm   Inside: 12,7 mm

Bottom: 12,7 mm   Outside: 12,7 mm

Bleed and Slug

	Top	Bottom	Inside	Outside
Bleed:	0 mm	0 mm	0 mm	0 mm
Slug:	0 mm	0 mm	0 mm	0 mm

Vi snakker her, om det vi kalder for "DPI" (Dot Per Inch).

HTML kodning og Dreamweaver kodning bliver jeg heller aldrig god til. Det er ikke super matematisk, men koderne består simpelthen af så mange forskellige tegn, så det er nemt at blive lost i den. Min online portfolio er f.eks meget enkel og bestemt ikke særlig fancy, netop fordi jeg har svært ved at finde rundt i kodesystemet.

Matematisk kaffe

Fordi jeg møder meget tidligt om morgenen (ganske frivilligt), er det blevet en vane, at jeg hver morgen laver dagens første kaffe, selvom jeg overhovedet ikke drikker stadset selv. Der skal hældes 7 ustrøgne skeer kaffepulver ned i kaffefilteret. Så langt er jeg skam med. En dag bad min SKP-leder

```
2 <html xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml" >
3 <head>
4 <meta http-equiv="Content-Type" content="text/html; charset=UTF-8" />
5 <title>Forside</title>
6 <link href="basic.css" rel="stylesheet" type="text/css" />
7 <style type="text/css">
8 #annefoto {
9     height: 161px;
10    width: 129px;
11    margin-left: 350px;
12    margin-top: 50px;
13 }
14 </style>
15 </head>
16
17 <body>
18 <div id="body">
19 <div id="master">
20 <div id="header">
21 <h1>Annes portfolio</h1>
22 </div>
23 <div id="content_left">
24 <ul>
25 <li><a href="index.html">Forside</a></li>
26 <li><a href="omanne.html">Om Anne</a></li>
27 <li><a href="cv.html">CV</a></li>
28 <li><a href="grafiskdesign.html">Grafisk design</a></li>
29 <li><a href="grafikogbilledbehandling.html">Grafik & Billedbeha
30 <li><a href="grafiskproduktionogworkflow.html">Grafisk Produktion &
31 <li><a href="typografiogombrydning.html">Typografi & Ombrydning
32 <li><a href="kontakt.html">Kontakt</a></li>
33 </ul>
34 </div>
35 <div id="content_right">
36 <ms&Annen: </ms
```


Det øverste billede forestiller den første boks, man får op, når man skal lave et helt nyt dokument i programmet InDesign. Det nederste billede er taget i Adobe Dreamweaver, som vi benytter, når vi skal kode en hjemmeside. Dette er min forside fra min online portfolio. I venstre side kan man se, nogle af de koder som min forside består af.

(lederen i skolepraktikken) mig om at lave en halv kandefuld, da de ikke skulle have så meget mere. Jeg var et stort ?, og det kunne han sikkert også se. Jeg anede jo ikke hvad halvdelen af 7 var, for jeg vidste jo, at 7 er et ulige nummer. Det vidste jeg fra mit badminton, hvor 7 point er i det venstre servfelt.

Lige pludselig var det at lave en skide kande kaffe blevet en dum udfordring!

I starten af uddannelsen fortalte jeg om mit problem til alle mine lærere, så de blev klar over det. Jeg fik også snakket med min vejleder/coach, og vi fik kontakt til min UU-vejleder. Vi har haft nogle møder med hende alle sammen, og da jeg blev diagnosticeret, var psykologen lige en tur med hende på skolen og skære nogle ting ud i pap for nogle af mine undervisere.

SKP-lederen er rigtig sød til at hjælpe mig, og det er de andre i skp'en sådan set også. For det kan virkelig være svært nogle gange. Især når der skal printes ting ud. I denne branche kan selv 3 millimeter være vigtigt. Enten for os der laver den grafiske opsætning, eller når den skal produceres. Vi har jo rigtig kundekontakt, og nogle af vores ting bliver sendt videre ud af huset til et rigtigt trykkeri, så tingene skal være i tip top.

Vi benytter os også af grader/vinkler, hvilket også kan give mig småproblemer. Det samme med visse typografiske ting såsom diverse indrykninger af ord/sætninger eller marginer.

Generelt har jeg også svært ved at huske tekniske færdigheder. F.eks om X er vandret eller lodret og det samme med Y akser. Skolen har for nylig købt en ny (brugt) printer, der er 1 meter lang. Den kan så meget. Scanne, skære, false (folde), hæfte og meget andet. Som SKP-lederen en dag sagde for sjov til mig, "den er meget klogere end dig Anne", hvor til jeg svarede "ja det er den, men den er kun klog, hvis den betjenes af en klogere".

F.eks. hvis hæfterne i ryggen på en folder sidder skævt, så kan man rette det manuelt på printeren's skærm. Man rykker ikke selve klipsene men papiret. Og jeg aner jo ikke, hvor mange millimeter jeg retter den, fordi jeg indtaster nogle tal her og der.

Noget helt andet er også det at lave en folder eller en bog f.eks. Vi tæller forsiden og bagsiden med, OG så skal man huske, at hver side har en bagside. Et A4 papir har jo to sider! Så når vi laver en folder eller en bog, skal siderne gå op i 4, for at det kan være muligt at trykke det.

Alle farver indenfor det grafiske har også hver sin såkaldte farvekode. F.eks så har en helt ren sort koden: #000000. Vi skal ikke kunne disse koder udenad, men nogle gange er det lidt irriterende, må jeg sige. Men de giver egentlig god mening. En rød farve for mig er ikke

ensbetydende med, at farven er rød for en anden. Hvis man pr. håndkraft skal skære et par ark er der også tal her.

Man skulle faktisk besøge en grafisk virksomhed for at få øjnene ordentligt op for de små skjulte matematiske ting, man skal igennem for at få en tryksag ud eller lave en hjemmeside.

Hvordan påvirkes du i fritiden?

Jeg kan heldigvis huske min kode til mit dankort, så når jeg handler ind, så bruger jeg det. Nu er jeg en meget nærig type, så jeg bruger ikke særlig mange penge. Når jeg endelig gør, så kan det sagtens være dyre ting, jeg køber. Jeg er kvalitetsbevidst i mange tilfælde.

Indkøb

Når jeg handler ind til husholdningen, så tænker jeg egentlig ikke over, hvor dyrt det er, det jeg tager fra hylderne. Det er heller ikke altid, at jeg går efter tilbudene. Jeg har ikke rigtig styr på, hvor meget jeg sparer, og om det overhovedet kan betale sig. Når indkøbet er færdigt, så tjekker jeg heller aldrig min bon. Den ryger direkte i skraldespanden, så helt reelt kunne jeg sagtens blive snydt uden at vide det.

Badminton

Da talblindheden også påvirker min indlæringsproces og rumlige intelligens, så har jeg også småproblemer i f.eks badmintontræningen. Jeg har svært ved at forstå nogle af træningsøvelserne, vi skal

lave i samarbejde med hinanden. Især hvis vi skal være flere end to til øvelserne. Til en øvelse skal man måske først stå og være "feeder" og skyde bolde forskellige steder på banen til de andre. Så står man f.eks med 14 bolde placeret op ad armen. Man skal koncentrere sig om at skyde både lange og korte bolde samtidigt med at holde styr på diverse regler, for at øvelsen bliver god for de udøvende. Man skal holde styr på, i hvilke hjørner boldene skal lægges hen, så de udøvende kommer til at løbe diagonalt. Det er ikke nemt, når jeg f.eks ikke har styr på, hvad det vil sige, når noget er diagonalt. Jeg har godt styr på højre og venstre, men når man står til træning, så kan det forvirre lidt nogle gange. Jeg skal jo huske, at min højre side er venstre side, for dem på den anden side af nettet og ligeledes med min venstre som er deres højre. Når jeg selv skal spille, så er det heller ikke så nemt. Jeg har meget svært ved at bevæge min krop på den rigtige måde og rækkefølge samtidigt med at skulle tænke på at skyde til bolden. Det samme gælder i en god gammeldags holdsport med en bold. Jeg bliver nemt forvirret, når der skal holdes øje med bold, medspillere, modstandere og regler.

Familiehygge

Når jeg spiller kort med familien, så er det altid enten min mor eller far der tæller mine point sammen, og jeg kan næsten ikke hovedregning og ej heller huske, hvad de enkelte kort gælder for af point.

At jeg så er blevet temmelig god til at tæve f.eks min mor i kortspillet 500 er mere pga., at jeg er en stor taktiker. Jeg spiller hellere sikkert end at tage chancen og rydde bordet. Så jeg nøjes med at vinde og få flere og flere point i små ryk fremad, og det er fint nok, så længe min mor rykker længere og længere bagud i minus.

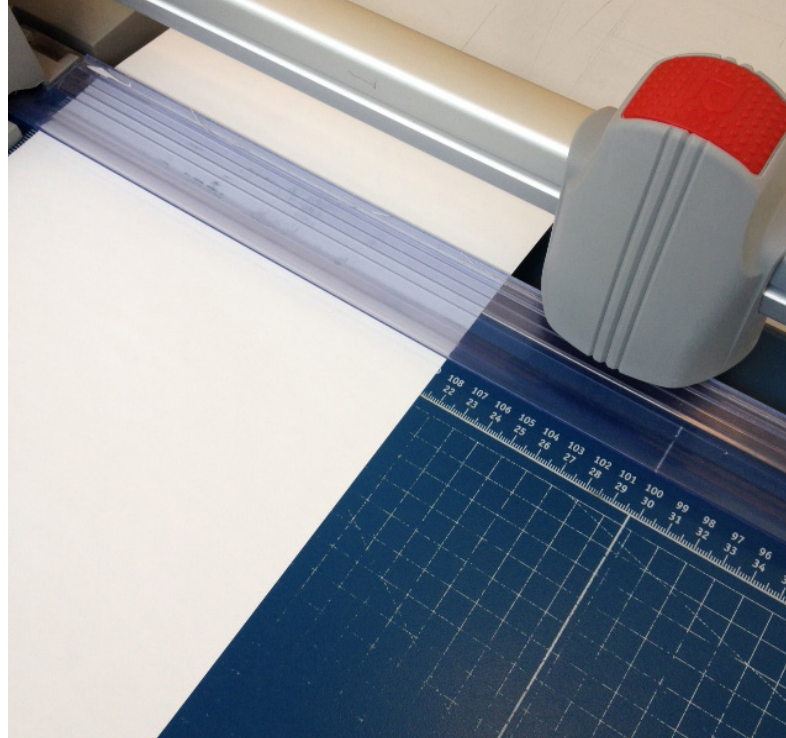
Hun vinder til gengæld, hvis vi spiller kortspillet Æsel. Det spil er simpelthen lidt for svært for mig, selvom jeg i nogle få øjeblikke kan se systemet i spillet.

Da jeg ikke er i stand til at aflæse det digitale ur, så har jeg meget brug for hjælp hver gang, jeg skal med en bus. F.eks hvis jeg skal til holdkamp på et bestemt tidspunkt om lørdagen eller generelt bare til træning, eller hvis jeg skal noget andet.

Transport og tal, tal og tal

Det er kun sket få gange, at jeg har taget toget helt alene. Selvom jeg er så gammel, som jeg er nu med mine 24 år, så er jeg stadig meget nervøs for at skulle tage tog alene simpelthen pga. alle de tal, der er bare ved at skulle bestille en togbillet og finde den rigtige plads i kupeen. Selvfølgelig så er jeg også nervøs for at komme til at stå af det forkerte sted. Også pga. min dårlige stedsans og orientering er jeg ikke meget for at skulle rejse nogle steder hen alene.

Når folk giver mig deres telefonnumre, så skal jeg også sidde og skille tallene ad to ad gangen,

hvis tallene er skrevet uden mellemrum. F.eks hvis jeg skulle skrive mit eget nummer, så skriver jeg automatisk således: 20 70 38 77. Det er meget nemmere at overskue end dette: 20703877. Jeg er ikke så glad for at snakke i telefon, så derfor er det meget vigtigt for mig, at jeg taster nummeret rigtigt, når jeg endelig skal ringe til nogen.

NemID

NemID er heller ikke ligefrem nemt for mig. Snarere er det "SværID" for mig. Det er min far som står for den generelle styring af mine bankkontoer og diverse forsikringer, jeg har. Hver gang jeg f.eks skal overføre penge, så hjælper han mig, så vi er helt sikre på, at intet går galt. Jeg er dog heldigvis ved at kunne registrere, hvad det er jeg gør, så det er forhåbentligt små fremskridt på selvstændighed i "bankverdenen".

Forsikringerne

Forsikringerne jeg har, har min far som sagt også sørget for. Jeg har svært ved at forstå de breve, man får sendt ud enten fra forsikringsselskaberne eller fra SKAT. Jeg forstår ikke alt det der med renter eller diverse tilbagebetalinger eller afdrag og moms/afgift. Jeg er virkelig på bar bund, når de der offentlige ord kommer ind i billedet.

Igen er uret et problem. Alt i disse dage er jo digitaliseret. Jeg kan ikke aflæse køreplaner, finde ud af hvornår mine yndlingsprogrammer kommer i fjernsynet, finde ud af hvornår jeg skal til tandlæge/læge, hvis jeg bliver nødt til manuelt at skrive ind, når jeg flexer ud fra skole, eller når jeg skal sætte mobilen som vækkeur.

Er du åben omkring dit handicap?

Jeg er meget åben om at fortælle om mit handicap, og om hvilke problemer jeg har omkring det.

Jeg har hjulpet 3 journaliststuderende med at skrive opgave, hvor jeg var deres case. Så har jeg også engang været med som testperson hos CSV Sydfyn (de hed CSV Sydøstfyn før med en afdeling i Nyborg), som det hedder nu. De havde dengang fået bevilliget penge fra Undervisningsministeriet til at finde ud af mere om talblindhed.

Jeg og den oprindelige testgruppe er dog ikke længere med i det nuværende projekt, der har været kørende i Svendborg for nylig.

TV udsendelse

For nylig har jeg været med i et live interview i TV-2Fyn, fordi jeg er testperson for en ny app, der er lavet af en veninde og to af hendes studiekammerater. De går under navnet Designika. De er nyligt uddannede multimediedesignere og webudviklere. App'en hedder Appkalkuli og er stadig under lidt justering.

Jeg vil meget gerne hjælpe med at få spredt budskabet, så det ikke længere er et ukendt og tabuagtigt fænomen. Hvis folk spørger ind til det, så fortæller jeg gladeligt om det, for jo flere der ved besked, jo hurtigere vil det også blive spredt ud forskellige steder.

Lige for tiden er jeg også i kontakt med nogle englændere, som forsøger at udvikle ting, der kan hjælpe talblinde på internet plan. Jeg mailer med

en ung pige, som arbejder i organisationen Atos der er under World Wide Web Consortium. I starten mailede jeg lidt med hendes chef ved navn Neil Miliken.

Hvordan har det påvirket dig på personligheden?

Udadtil er jeg en glad og nørdet pige med benene solidt plantet på jorden. Jeg er meget perfektionistisk, så det næsten grænser til det ekstreme. Jeg er meget flittig og plejer oftest at gøre, hvad jeg

Image Size

Pixel Dimensions: 3.52M

Width: 1280

Pixels

Height: 960

Pixels

OK

Cancel

Auto...

Document Size:

Width: 45.16

Centimeters

Height: 33.87

Centimeters

Resolution: 72

Pixels/Inch

Scale Styles

Constrain Proportions

Resample Image:

Bicubic Automatic

får besked på. Selvfølgelig så har jeg også meget temperament og kan godt være temmelig stædig. Mit liv er ligesom bygget op i kasser. Jeg har mine faste rutiner, og bliver de brudt af noget spontant, har jeg tendens til at blive nervøst anlagt. Talblindheden har gjort, at jeg i løbet af mit liv har fået en masse nederlag, og det har selvfølgelig påvirket mig rigtig meget. Jeg er ikke meget for at stille mig frem og tale for andre mennesker.

Jeg er typen, der helst bare vil være som en flue på væggen. Jeg er ikke så god til at modtage kritik fra andre i skolen, da jeg har en tendens til at tage det personligt. Det er noget pjat, det ved jeg godt, og jeg skal også blive bedre til at håndtere det, da det er en naturlig ting i den branche, jeg er ved at uddanne mig ind i.

En følelse af mindreværd

Rent familiemæssigt har jeg også været temmelig jaloux på min bror, fordi han altid har klaret sig godt i skolen og har fået høje karakterer, uden at han behøvede at knokle så meget for det. Jeg har fået de lave og middelkarakterer, selvom jeg har måttet arbejde hårdere. Det har givet mig en ekstremt lav selvtillid og en manglende tro på mig selv. Jeg har også følt, at jeg havde en slags indre konkurrence mod min bror om mine forældres gunst. Om at føle sig værdsat. Det har taget rigtig hårdt på mig, at jeg ikke har kunnet gøre mine forældre stolte af mig på samme måde som min bror, når vi snakker rent karaktermæssigt.

Selvfølgelig så ved jeg, at mine forældre elsker mig lige så højt, men med de ting jeg har været igennem, så har det altid været svært for mig at forlige mig med deres ligestilling.

Det var bestemt ikke sjovt at sidde og høre på min brors jamren over, at han ikke kunne søge ind på jurastudiet på kvote 1 men skulle helt ned og benytte sig af kvote 2 pga. det høje karakterkrav, der var på jurastudiet. Jeg gennemførte min HF med et gennemsnit på 3, som jeg overhovedet ikke kunne bruge til hverken kvote 1 eller 2. Eller når jeg glad fortalte mine forældre, at jeg havde fået 7 for en opgave, og min bror så senere samme dag kom hjem med et 12-tal.

Det eneste sted hvor handicappet er kommet mig til gode, er min stædighed for at blive ved med at kæmpe, selvom jeg støder panden mod muren mange gange. På den måde er jeg bedre rustet i forhold til min bror. Hvis han møder modstand på et tidspunkt, så tror jeg, at jeg ville håndtere nederlaget bedre, end han ville, simpelthen fordi han ikke har været vant til at måtte kæmpe lige så meget, som jeg har.

Skolens skjulte konkurrence

Nogle gange i skolen kan det også være svært på den måde med den interne konkurrence der nu engang er i en uddannelse, hvor det gælder om at finde sig en elevplads. Vi har det skam hyggeligt, men realistisk set så er vi hinandens konkurrenter. Når vi laver opgaver, hvor vi alle skal give sit eget forslag til f.eks et design, så er det tit at jeg føler mig meget dårlig i forhold til de andre. Det er tit at jeg får den følelse af, at jeg ikke er god nok.

Jeg er ikke typen der praler med alt det, jeg har lavet indtil videre, men det er alligevel en vigtig del for mig at vide, at jeg faktisk er bedre til noget end andre, om det så er badminton, eller det at kunne skrive en bloddryppende krimihistorie.

Er der noget, du frygter lige her og nu?

Indtil videre har jeg fået søgt en del elevpladser og uopfordrede ansøgninger, men det er desværre kun blevet til 1 samtale. Ellers har jeg fået masser af afslag, selvom jeg har lavet mine ansøgninger kreative. Jeg har det faktisk rigtig godt i skolepraktikken.

Opgaverne varierer, og jeg lærer en del. Der er ikke en hektisk stemning mht. deadlines, og vores SKP-leder er til rådighed for os, når vi har brug for hjælp. Elevpladsfremtiden. Det jeg frygter, er at komme til elevsamtale faktisk. Jeg vil gerne prøve, at komme lidt ud i "virkeligheden" og se, hvordan det er men på den anden side, så frygter jeg også, at jeg bare bliver kasseret, når jeg siger, at jeg er talblind. Jeg vil ikke

lyve overfor en kommende arbejdsgiver, så jeg vil ærligt fortælle om mit handicap, og om de problemer jeg kan have dog uden at pensle det helt ud i det negative. Min holdning er bare, at jeg kommer længst, hvis jeg er ærlig. Jeg har brug for en del hjælp i denne uddannelse, og derfor kan jeg godt frygte, at jeg kommer til at sidde og drive mine arbejdskolleger til vanvid, fordi jeg måske spørger om det samme dag efter dag. Og ude i virkeshederne er tid jo lig med penge. Det samme kan selvfølgelig blive et problem i fremtiden, når jeg er færdiguddannet mht. at finde mig et job. Men lige nu vil jeg dog tage et skridt ad gangen og fokusere på at blive bedre til de grafiske ting, jeg har problemer med. Jeg vil virkelig den her uddannelse, fordi jeg finder den ekstremt spændende og sjov. Man kan være kreativ på så mange måder.

Har du nogle råd til andre talblinde?

Don't give up! Kæmp videre. Selvom det kan være skide hårdt og uretfærdigt, så bliver man nødt til at sige fuck det hele og bare klø på, så godt man nu kan. Jeg har også været der, hvor jeg har tænkt, at det hele bare var noget værre bæ og haft flere nedture, men i sidste nede så har jeg også sagt til mig selv, at jeg blev nødt til at kæmpe videre, for at "sådan en som mig" også kunne få en uddannelse og senere hen et arbejde, som jeg kunne være glad for.

Jeg ville slet ikke kunne leve med, hvis jeg som voksen rendte arbejdsløs rundt uden nogen form for uddannelse, fordi jeg bare havde givet op og sat mig ned og grædt.

For mig er det yderst vigtigt, at man forsøger, selvom man er i strid modvind.

Når man har kæmpet sig igennem en udfordring, så er det en kæmpe forløsning, når man er kommet igennem udfordringen, og er pavestolt af sig selv. Det er tit de små sejre, som er de store.

Det er nemmere sagt end gjort, men hvis jeg ikke havde kæmpet og været stædig, så var jeg aldrig kommet ind på min uddannelse med en HF på cv'et.

Men i sidste ende så handler det om, hvem man er, og hvordan man generelt tackler livet som talblind. Jeg har bare givet et eksempel på, hvad jeg gør.

Er diagnosen ikke at blive stemplet?

For nogle vil det at blive diagnosticeret sikkert føles som at blive stemplet på en negativ måde. Men sådan tænker jeg slet ikke.

Jeg synes, at det er utrolig rart at vide, at jeg nu helt officielt kan kalde mig for talblind, i stedet for at skulle gå i uvidenhed og være usikker på, hvorfor man er, som man nu engang er.

Det er også meget trygt at have psykologens rapport i tilfælde af, at man støder ind i problemer, hvor der forlanges en vis dokumentation. Eller simpelthen til at vise den til folk, som måske overhovedet ikke vil tro på, hvad man siger til dem.

Kan du lære noget eller blive bedre?

Der er nogle få ting som hænger fast efterhånden såsom dankort pinkode, telefonnummer, CPR-nummer og andre ting. Jeg tror godt, at jeg kan blive bedre, men jeg ved så også af min erfaring, at jeg virkelig glemmer ting hurtigt. Jeg skal holde tingene vedlige. Ydermere så går det ekstremt langsomt. Jeg var først i 8. klasse, da jeg fik lært det analoge ur f.eks. Derfor forventer jeg ikke, at jeg lærer noget hurtigt.

Rutenr.	OBC Plads B	Hans Mules Gade	Nyborgvej / Frederiksgade	Palnatokesvej	Nansensgade	Ejbygade	L. A. Rings Vej	Rosengårdc. / Gul Indg.	Bilka	Rosengårdc. / Ørtpæksvej	Niels Bohrs Allé	Campusvej	SDU
42	05.25	05.26	05.28	05.29	05.30	05.31	05.33			05.34	05.36	05.37	05.40
41	06.23	06.24	06.26	06.27	06.28	06.29	06.31	06.33	06.35			06.37	06.40
41	07.20	07.21	07.23	07.24	07.25	07.26	07.29	07.31	07.34			07.36	07.40
42	07.28	07.30	07.32	07.33	07.34	07.35	07.39			07.41	07.44	07.46	07.50
42	07.36	07.38	07.40	07.41	07.42	07.44	07.46			07.48	07.51	07.53	07.56
42	07.44	07.46	07.48	07.49	07.50	07.51	07.55			07.57	08.00	08.02	08.06
42	07.52	07.54	07.56	07.56	07.57	07.58	08.01			08.03	08.06	08.07	08.12
151P	08.00	08.02	08.04	08.04	08.05	08.06	08.09			08.11	08.14	08.15	08.20
41	08.10	08.12	08.14	08.15	08.16	08.18	08.21	08.23	08.27			08.29	08.33
41	08.25	08.27	08.29	08.30	08.31	08.32	08.35	08.37	08.41			08.43	08.47
41	08.35	08.37	08.39	08.40	08.41	08.42	08.45	08.47	08.51			08.53	08.57
41	08.45	08.47	08.49	08.50	08.51	08.52	08.55	08.57	09.01			09.03	09.07
41	08.55	08.57	08.59	09.00	09.01	09.02	09.05	09.07	09.11			09.13	09.17
41	09.05	09.07	09.09	09.10	09.11	09.12	09.15	09.17	09.21			09.23	09.27
41	09.15	09.17	09.19	09.20	09.21	09.22	09.25	09.27	09.31			09.33	09.37
41	25	27	29	30	31	32	35	37	41			43	47
41	35	37	39	40	41	42	45	47	51			53	57
41	45	47	49	50	51	52	55	57	01			03	07
41	55	57	59	00	01	02	05	07	11			13	17
41	05	07	09	10	11	12	15	17	21			23	27
41	15	17	19	20	21	22	25	27	31			33	37
41	11.25	11.27	11.29	11.30	11.31	11.32	11.35	11.37	11.41			11.43	11.47
41	11.35	11.37	11.39	11.40	11.41	11.42	11.45	11.47	11.51			11.53	11.57
41	11.45	11.47	11.49	11.50	11.51	11.52	11.55	11.57	12.01			12.03	12.07
41	11.55	11.57	11.59	12.00	12.01	12.02	12.05	12.07	12.11			12.13	12.17

Dengang hvor jeg tog billedkunst på VUC, tog jeg bussen hver tirsdag og torsdag. Nogle gange får man nogle risikable metoder til at holde øje med tiden. Når jeg så gik til bus, mødte jeg hver gang, en fyr der luftede sin hund.

Jeg begyndte så at indstille mig således, at hvis jeg gik foran manden og hunden, så var jeg i god tid til bussen, men sent på den hvis de var foran mig. Det var en meget risikabel løsning, men jeg kom nu aldrig for sent til bussen.

Kompenserer du, hvis der ikke er nogen at spørge?

Hvis jeg har brug for hjælp, og der ikke lige er nogle omkring mig, som kan hjælpe, så griber jeg min nødløsning nemlig enten at sms'ere til nogen eller simpelthen skrive til nogle af dem, jeg kender på Facebook.

På den måde er det digitale netværk utrolig godt for mig, for så er jeg aldrig helt hjælpeløs.

Hvis jeg ingen mobil havde eller computer i nærheden, så ville jeg straks være mere panikagtig. Jeg måtte jo så henvende mig til fremmede, hvilket jeg ikke bryder mig så meget om.

Er der hjælp at hente?

Psykologen fra Sverige Björn Adler har skrevet nogle fagbøger til lærere omkring dyskalkuli og nogle tests, som kan bruges på elever i de små klasser i folkeskolen.

Så er der også lavet en app, ved navn Dyskalkulator (mener jeg den hedder) som næsten kan betegnes som en talende regnemaskine. Den kan sige store beløb med stemme og med bogstaver. Ellers mener jeg ikke, at der er noget hjælp at hente for os talblinde desværre.

Netop derfor håber jeg, at de der har rig mulighed for at få hjælp husker at værdsætte det. Jeg kan godt blive en smule forarget, når jeg hører, om elever der enten er ordblind eller på anden måde har svært ved f.eks at læse og stave som får tilbudt cd'er og andre specialprogrammer, som kan hjælpe

dem til prøver og eksaminer men som ikke gider øve sig eller benytte dem. Så kan jeg sagtens se, at det er svært som underviser eller speciallærer at hjælpe, hvis den person som behøver hjælp ikke gider tage imod den. Selvfølgelig så er det absolut ikke sjovt at være ordblind, men set fra et lidt egoistisk synspunkt så vil jeg faktisk hellere være ordblind end talblind, fordi der er trods alt hjælpemidler og mere viden indenfor ordblindhed.

Kan du bruge en opskrift?

Generelt har bagning og madlavning aldrig rigtig interesseret mig, men jeg tror da, at jeg vil være i stand til at lære visse ting indenfor madlavningens kunst, hvis bare at jeg får nogle kyndige instrukser og får lavet nogle generelle huskesedler, så jeg kan få bedre styr på alt det med decilitter, gram og kilo m.m.

Påvirker talblindheden dig socialt?

Jeg har læst, at man som talblind godt kan blive set på som lidt speciel af andre mennesker. Det er jo aldrig rart at føle sig anderledes. Specielt ikke som helt ung. Man vil gerne kunne passe ind og være „normal“ ligesom alle de andre i ens klasse og omgangskreds.

Personligt vil jeg nok betegne mig selv som lidt af en enspænder. Jeg har aldrig rigtig haft mange nære veninder. Når det kommer til de helt nære, så har jeg nok kun 2 veninder. Ellers har jeg mere venner og veninder på den lidt mere „distancerede“ måde. Ikke nære men heller ikke kun bekendte. Det der med druk og byture har aldrig været mig. Det hænger måske lidt sammen med det, at jeg ikke kan lide spontane ting.

Jeg er stor tryghedsnarkoman og føler mig heller ikke vildt tryk, når jeg tænker på nattelivet ude i byen. Ikke engang selvom jeg er sammen med mennesker, som jeg kender. På det punkt er jeg nok en for nervøs type. Jeg er langt mere til de private fester.

Hvor vil du rejse hen?

Fra: Udrejse: Afgang Ankomst Kl.:   Enkelt Retur

Til:

 Find ankomst- eller afrejsested på kort

 Tilpas din søgning - vælg evt. via-punkt, bestemt transportmiddel, cykel, gåafstand ...

Da jeg slet ikke rører alkohol, så har det sikkert også været med til, at jeg er blevet stemplet for kedelig af andre. Kedelig er jeg da sikkert, men hvis jeg holder af at sidde hjemme og være lidt kreativ på computeren, tegne, læse en bog eller se tv, så er jeg sådan set ligeglad med, hvad folk tænker.

I forhold til andre behøver jeg ikke at bruge masser af penge på sprut eller drikke mig en kæp i øret for at kunne hygge mig. Tværtimod så forstår jeg slet ikke dem, som kun synes, at de kan more sig, hvis der bliver serveret alkohol.

Men nej jeg tror ikke fuldt ud at talblindheden påvirker mig så meget på det sociale plan.

Hvordan ser tal ud, for en der er talblind?

At man som talblind overhovedet ikke kan se tal, har jeg aldrig hørt om før. Men man ved jo aldrig! Jeg tror dog, at det for de fleste talblinde drejer sig om selve talforståelsen og logikken bag som er problemet.

Dyskalkuli er har mange forskellige sværhedsgrader næsten ligesom ordblindhed. Nogle kan ikke aflæse de to ure, finde ud af højre og venstre, tælle penge sammen, nogle spejlvender tal. Andre roder rundt med forståelse af afstande og diverse mål. Der kunne siges mange andre eksempler.

Mange gange når jeg siger til folk, at jeg lider af talblindhed, så spørger de rigtig ofte, om jeg så ikke kan se, at der f.eks står 23, hvor jeg så simpelt forklarer, at jeg sagtens kan se tallet, men at det er forståelsen, som jeg har problemer med. At folk tror, at jeg ikke kan se tal må skyldes, at de forbinder lidelsen til ordblindhed, hvor nogle måske ikke kan se bogstaverne.

Hvis jeg aldrig før havde hørt om lidelsen tal-

blindhed, så ville jeg sikkert også tro, at det måske var det samme som ordblindhed bare med tal.

Kan man være talblind og ordblind?

Ja det kan man faktisk godt. Under hele test serien hos CSV Sydfyn mødte jeg en ældre mand, som var både ordblind og talblind. Det var ret vildt, kan jeg huske.

Ingredienser:

110 g smør

280 g hvedemel

1 tsk. bagepulver

lidt salt

2 æg

75 g sukker

220 ml mælk

2 modne bananer

75 g mørk chokolade

Jeg kender også en pige, som er talblind og som også har problemer med stavningen. Jeg tror ikke, at hun decideret er ordblind, men Jeg ved i hvert fald, at hun har svært ved at stave.

Jeg synes, at det er svært at være talblind, men jeg kan slet ikke forestille mig, hvor besværligt det er både at lide af talblindhed og ordblindhed på samme tid.

Er talblindhed arvelig?

Ja det tror jeg faktisk at det er. Jeg har mødt en mor og en datter, som begge var talblinde. Jeg har hørt, at ordblindhed kan være arveligt, og når jeg har mødt en mødt en talblind mor og datter, så kan det godt se ud som om, at dyskalkuli også kan være arveligt. Men selvfølgelig så ved jeg det ikke med sikkerhed.

Gyldne regler til matematikunderviseren

1. Hav tålmodighed med mig. Jeg vil virkelig gerne forstå det men har så svært ved det.
2. Sætninger som "det kan ikke passe, at du ikke kan forstå det" og "er du dum eller hvad?" Gaver mig slet ikke. Tværtimod får det mig til at blive ked af det, og du bliver et negativt aspekt i mit hoved både fagligt OG personligt!
3. "Man kan, hvad man vil" er hørt mange gange i forskellige sammenhænge. Men for mig giver det bagslag. Det får mig bare til at føle mig døven, selvom jeg reelt kæmper, alt hvad jeg kan.
4. Opgiv mig ikke! Selvom du måske kan have lyst til det, så vis det ikke. Du aner ikke, hvor ked af det jeg bliver, når jeg kan se på dig (dit ansigtsudtryk og kropssprog), at du opgiver mig. Det får mig netop til at føle mig som en dum byrde.
5. Jeg sætter utrolig stor pris på, at du som min matematiklærer engagerer dig og støtter mig, selvom jeg kan virke umulig i dit hoved. Hvis jeg græder, og du trøster mig, så ved jeg, at du vil være der for mig, selvom jeg har svært ved dit fag.
6. Hvis jeg virker ugidelig, så lad være med at tage det personligt. Hvordan ville du selv have det, hvis du næsten hver dag mødte forskellige nederlag i skolen?
7. Forsøg at ændre din undervisning engang i mellem. Måske jeg bedre forstår visse matematiske ting, hvis der bliver tegnet og fortalt kreativt eller på anden måde. Referér til noget jeg kender f.eks: Jeg har en hest med 4 ben. Hvis mine forældre og lillebror købte en hest hver, hvor mange ben har hestene så til sammen?

8. Husk altid at en enkelt succes i dit fag er en kæmpe sejr for mig, uanset hvad det end måtte være.
9. De indtryk du giver mig både fagligt og personligt er de ting, som jeg senere i livet vil huske tilbage på. Om det skal være negativt eller positivt er op til dig.
3. Tving mig ikke til at handle ind alene eller sig at, det er for dårligt, hvis jeg ikke vil. Der er en grund til, at jeg er utryk ved at handle ind selv: Nemlig det med sammenlagte priser og byttepenge samt risikoen for at føle mig ydmyget.
4. I er mine forældre, og jeg elsker jer højt. Derfor forsøger jeg virkelig at forstå det min matematiklærer siger, og jeg bliver så ked af at skuffe jer, når jeg intet forstår.
5. Hvis jeg ofte ender i gråd, når der skal laves en matematikaflevering/opgave, så må I da kunne indse, at det ikke er på grund af dovenskab!?
6. I må ikke tænke negativt om mig, hvis jeg stadig ikke kan finde ud af klokken. Jeg er frustreret og skuffet over mig selv og min manglende forståelse i forvejen.
1. Lad være med at blive sure på mig, hvis jeg ikke forstår jer under lektiehjælpen. Jeg prøver jo!
2. Hvis jeg virker ugidelig, så betyder det altså ikke, at jeg er doven. Det er jo ikke rart at skulle arbejde med noget, som man ikke føler sig forstået med.

Gyldne regler til forældre

●●●○ TDC 16.58 45 %

Annuler Tilføj begivenhed OK

Lokalitet

Heldags

Starter 31/03/2014 16.20

fre. 28. mar.	13	05
lør. 29. mar.	14	10
søn. 30. mar.	15	15
i dag		
tir. 1. apr.	16	20
ons. 2. apr.	17	25
tor. 3. apr.	18	30
Slutter		17.20

- Lad være med at himle med øjnene, hvis jeg siger, at jeg har svært ved boldspil i idrætstimerne. Det er meget svært for mig at overskue at huske regler, hvem man er på hold med samt holde styr på, hvor bolden befinder sig på samme tid.
- Jeg er ked af, at jeg ikke kan finde ud af at tælle point i kortspil samt huske reglerne, men så længe I hjælper mig, vil jeg rigtig gerne deltage i den slags samvær også.
- Så længe I viser, at I elsker mig og værdsætter mine andre kvaliteter, så vil jeg skam fortsætte med at kæmpe og forsøge at gøre jer glade og stolte.
- Støt mig og hav tålmodighed. Det betyder alverden for mig, især hvis jeg ikke får det i skolen.

"Fordele" ved talblindhed

- Jeg er blevet mere perfektionistisk. Mange nederlag i skolen har gjort, at jeg er ekstra omhyggelig for at sikre mig, at det jeg laver er rigtigt, så jeg kan forsøge at undgå at føle mig dårlig.
- Nederlag er aldrig sjove, men oplever jeg det, er jeg bedre rustet til at kæmpe videre.
- Jeg er blevet en lille "paragrafrytter" til daglig. Tingene skal være i orden. Folk skal helst ikke kunne sætte en finger på mig.

Negative ting ved talblindhed

- Generel usikkerhed i alt hvad jeg laver.

- Jeg skal ofte have en bekræftelse i, at det jeg laver/gør er rigtigt.
- Jeg er blevet alt for god til at hakke på mig selv og have en selvdestruktiv adfærd.
- I nye ting er jeg hurtig til at se mig selv som både dårlig og dum, hvis jeg fejler et par gange, selvom jeg ikke engang har prøvet den nye ting før.
- Jeg føler, at jeg hele tiden skal bevise for mig selv og for omverdenen, at jeg er noget værd, så derfor er jeg meget selvkritisk.
- Selvom jeg nu bruger mit dankort, når jeg skal handle ind, så er jeg stadig ikke glad for at handle ind alene.
- Hvis jeg har fejl i en opgave, eller hvis jeg gør noget forkert, så bliver jeg utrolig flov og skuffet over mig selv.
- Jeg tænker alt for meget over, hvad andre mennesker tænker om mig. Det er vigtigt for mig, at alle kan lide mig.
- Jeg er ofte flov, når jeg til badminton ikke kan få tingene til at hænge sammen i forhold til at få kombineret den enkelte slagøvelse med bevægelsen samtidigt eller det at huske regler. Jeg får følelsen af, at være dårlig at samarbejde med til træningsøvelserne.
- Jeg er dårlig til holdspil med en bold. Jeg kan ikke overskue at huske reglerne, holde øje med mine holdkammerater og samtidigt holde øje med bolden. "Rumligheden" driller mig.
- Min stedsans er dårlig, og jeg har svært ved at orientere mig efter et kort.
- Jeg er flov og ked af, at jeg i skolen og noget af tiden til daglig kræver hjælp.
- Jeg kan ikke aflæse det digitale ur og omsætte det til det almindelige analoge ur, som jeg kan. Derfor kan jeg ikke aflæse digitale tidspunkter.
- Hvis der er udsalg i butikkerne, så forstår jeg ikke, hvad der menes, med f.eks 75% rabat.
- Jeg forstår ikke rigtig det der med gram, kilo, deciliter og de andre ting i husholdningen, der kræver en vis matematisk kunnen.
- NemID er bare svær ID for mig. Det samme gælder forståelsen af diverse breve fra det offentlige mht. SKAT og andre ting.
- I skolen har jeg problemer med at forstå millimeter, meter, centimeter og f.eks pixels mht. et billedes opløsning til tryksager og til skær-

- men. Det samme gælder indenfor HTML kodning der består af en masse forskellige tegn. Selv indenfor det typografiske område har jeg problemer, når vi snakker om linjeafstand, grader og vinkler.
18. Faget samfundsfag har altid drillet mig. Især fordi man tit arbejder med forskellige diagrammer, tabeller og procentdele.
  19. Jeg har lært 1, 2, 3, 4, 5 og 9 tabellerne. 6, 7, og 8 sidder stadig ikke fast.
  20. Jeg ved ikke, hvor meget 1 km. er. For mig er der lige så langt fra Odense til Kbh. som fra Odense til Århus. Jeg ved godt at 30 km. er mere end f.eks 9 km., men det siger mig bare ikke noget.
  21. Jeg har svært ved at huske månederne og min families fødselsdage.
  22. Jeg har svært ved at forstå noder, så dengang jeg spillede musik, spillede jeg mest efter gehør.
  23. Jeg har meget svært ved at tro på mig selv.
  24. Når folk skriver deres telefonnummer ned, så har jeg ofte svært ved at skelne talene fra hinanden, hvis nummeret er skrevet uden mellemrum.

Efterord

Jeg håber, at du som læser har fået noget ud af at læse min personlige beretning. Jeg håber, at du har fået en bedre forståelse for, hvordan dyskalkuli kan påvirke et menneske. Netop fordi dyskalkuli er så forskellig fra person til person, så er det svært at sætte ord på, hvordan man generelt kan blive påvirket af lidesen. Min beretning er således også kun et eksempel på, hvordan et liv med dyskalkuli kan være. Måske andre talblinde kunne finde på at nedskrive deres egne beretninger.

At skrive denne personlige beretning har været et meget specielt projekt for mig, da jeg har gennemlevet nogle ting fra forskellige situationer ud fra de oplevelser, som jeg har været igennem i livet. Der er mange følelser forbundet, og jeg har følt mig både trist og vred men dog også glæde ved netop at nedskrive mine oplevelser, som forhåbentlig er til andres glæde at læse.

Denne beretning har jeg sendt ind til Undervis-

ningsministeriet i håb om, at Christine Antorini vil få gjort noget mere for, at der kommer mere fokus på os med lidelsen. Jeg håber så også, at hun vil føle sig lidt klogere på området selv.

Hvis du vil i kontakt med mig, så får du her min mailadresse og mit telefonnummer. Du får også et link til min online portfolio i tilfælde af, at du måske gerne vil se nogle af mine kreative udfoldelser.

Min manual/beretning er du meget velkommen til at dele med andre personer, du synes, den er relevant for!

Mail: anne_yung_olsen@hotmail.com

Portfolio: [behance.net/Aymo](https://www.behance.net/Aymo)

Spred budskabet om
TALBLINDHED!

